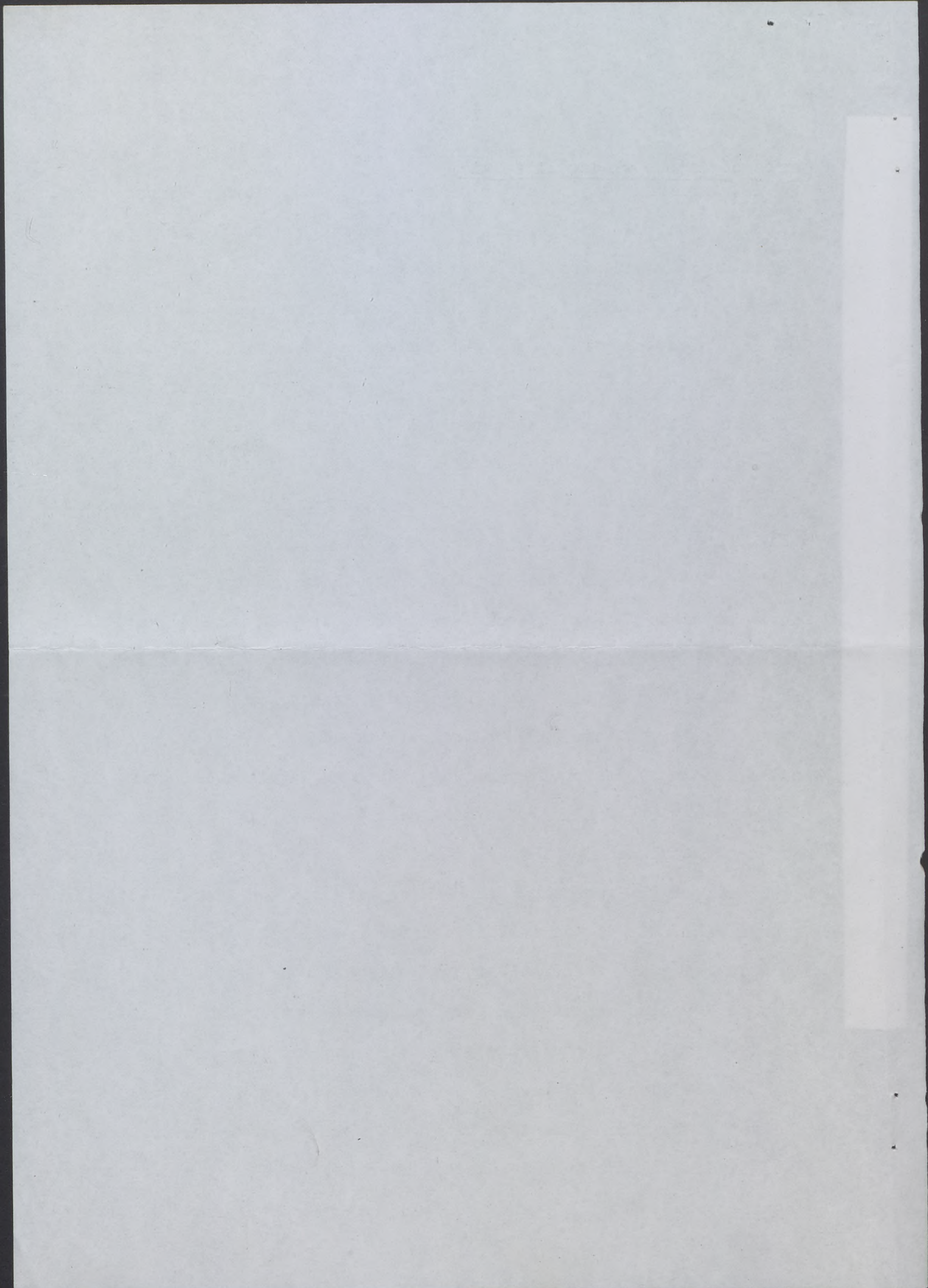


Tadeusz Kowzan, ur. w Wilnie, 9 listopada 1922 r. W latach 1932 -1938 uczył się w Gimnazjum O.O.Jezuitów. Od 1 września 1938 r. w klasie humanistycznej Liceum im. J.i J.Śniadeckich, aż do zamknięcia przez oświatowe władze litewskie liceum w grudniu 1939r. Matura w czerwcu 1940r. w dawnym Gimnazjum im. A.Mickiewicza. Od października 1940r. studia na wydziale filologii francuskiej Uniwersytetu Wileńskiego (prof. Albert Prioult i Georges Matoré), aż do usunięcia z tej uczelni studentów-Polaków w kwietniu 1942 r. Praca konspiracyjna w ZWZ następnie w AK, gdzie ukończył tajną Szkołę Podchorążych (pseudonim "Żuk"). Ucieczka przed wywózką na ^{zaplecze} frontu wschodniego, ukrywanie się; w sierpniu 1943r. wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec (Colditz w Saksonii), powrócił do Wilna w lutym 1944 r. i wznowił działalność w AK. Dwukrotnie więziony (obóz pracy pod Kownem), w lipcu 1944 r. brał udział w walkach o Wilno jako dowódca plutonu w 2 batalionie pułku im.Bolesława Chrobrego. Ścigany przez władze sowieckie, w styczniu 1945 r. wyjechał przez Białystok do Lublina. Studia romanistyczne na K.U.L., a następnie na Uniwersytecie Jagiellońskim, przerwane koniecznością pracy zarobkowej: dziennikarstwo (Wrocław i Warszawa), krytyka literacka i teatralna, przekłady. W 1950 r. wznowił studia filologii francuskiej na Uniwersytecie Warszawskim (prof. Mieczysław Brahmer), w 1952 r. uzyskał magisterium; w 1964 r. doktorat nauk humanistycznych, w 1969 r. habilitację. Pobyty w Paryżu w 1948 r., w 1962 r. (stypendium rządu francuskiego) i w latach 1964-1968 (Stacja Naukowa PAN). Od 1968 do 1972 r. docent teatrologii w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie, a także na Uniwersytecie w Toruniu (1971-72). Członek Komitetu Neofilologicznego i Komitetu Nauk o Sztuce PAN. W latach 1972-1975 "maître de conférences associé" (docent zagraniczny) teatrologii i literatury porównawczej na Uniwersytecie Lyon II, od r. 1975 profesor etatowy na Uniwersytecie w Caen (dwukrotnie dyrektor Departamentu literatury francuskiej i porównawczej). Udział w licznych kongresach międzynarodowych, wykłady gościnne na uniwersytetach w USA, Kana-



(Hiszpanii, Norwegii, Izraelu.)
 dzie, Anglii, Irlandii, Belgii, Niemczech, Szwajcarii, ^{(Od października}
 1991 r. na emeryturze ("professeur honoraire").

Publikacje książkowe: Teatr francuski od 1848 do 1893 r. (PWN 1955); cztery tomy opracowań w Bibliotece Narodowej (Wyd. im. Ossolińskich): H. Becque Kruki i Paryżanka (1956), E. Augier i J. Sandeau Zięć pana Poirier (1959), E. Zola, G. de Maupassant i inni Wieczory medańskie (1962), E. Zola Teresa Raquin (1974); Jules Renard i jego teatr (Wyd. im. Ossolińskich 1966); Littérature et spectacle dans leurs rapports esthétiques, thématiques et sémiologiques (PWN 1970, nagroda naukowa PAN 1971), 2 wyd. Littérature et spectacle (Mouton, La Haye-Paris, 1975), przekład japoński (1984) i hiszpański (1992); Le théâtre français en Pologne. Choix bibliographique 1945-1971 (Paris 1972); Analyse sémiologique du spectacle théâtral (Lyon 1976); "Hamlet" ou le miroir du monde (Paris 1991); Spectacle et signification (Québec 1992); Sémiologie du théâtre ^(Paris 1992.) Ponad sto artykułów w czasopismach naukowych, w języku polskim, francuskim i angielskim. Członek wielu francuskich i międzynarodowych stowarzyszeń naukowych, a także Polskiego Towarzystwa Semiotycznego.

